

ΣΕ ΚΑΠΟΙΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ

ΕΙΣΤΕ τὰ κρυφὰ μπουμπούκια
Τῆς πρωτόπλαστης αὐγῆς.
ὦ! τὸ ἀσκόρπιστο τὸ μύρο
Μέσα τὸ φυλάτε ἐσεῖς!

Μάτια ἐσεῖς ποῦ ὅλο ῥωτᾶτε,
ὦ ἀφανέρωτα φτερά,
Ὀνειρόθρεφτα κορμάκια,
Μεταξόμαλλα παιδιά!

Μέσα καὶ 'ς τὴν γύμνιαν εἶστε
Σὰ νὰ αἰσθάνεσθε παντοῦ
Κάποιο χάϊδεμα 'ς τὴν κόμη
Μιλακώτατου χεριοῦ.

Καὶ τὸ λόγιόμο φεγγάρι
Στὸ χεράκι τὰπλωτὸ
Νὰ τὸ κλείσετε ζητᾶτε,
Μικραδέρφι σας κι' αὐτό.

Καὶ τὸ κίτρινο τὸ φύλλο
Ποῦ 'ς τὰ πόδια σας ἐμπρὸς
Δέρνεται τριζοβολῶντας,
Εἶνε ὁ μέγας θησαυρός.

Μὲ τῶν φύτρων τὴ γαλήνη.
Μ' ἓνα σάλεμα ἐλαφιῶν
Ἀνταμώνετε τὸ φέγγος
Κάποιων οὐρανῶν!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ